

Artikel 6.

A. Ethvert Varemærke, som paa foreskrevne Maade er registreret i Hjemlandet, skal *med de nedenfor angivne Forbehold* modtages til Registrering og beskyttes i dets oprindelige Skikkelse i de andre Unionslande. *Disse Lande skal dog, førend endelig Registrering foretages, kunne kræve tilvejebragt et Bevis for Registrering i Hjemlandet udstedt af den kompetente Myndighed. Der skal ikke kunne kræves nogen Legalisation af dette Bevis.*

B-1. Dog kan afslaaes eller kendes ugyldige:

- (1) Mærker der er egnede til at gøre Indgreb i Rettigheder, erhvervet af Trediemænd i det Land, hvor Beskyttelsen kræves,
- (2) Mærker, der savner ethvert Særpræg eller udelukkende bestaar af Tegn eller Angivelser, som i Omsætningen kan tjene til at betegne Varnernes Art, Beskaffenhed, Mængde, Bestemmelse, Værdi, Oprindelsessted eller Frembringelsens Tidspunkt, eller som benyttes i daglig Sprogbrug eller i redelig og fast Handelssædvane i det Land, hvor Beskyttelsen kræves. Ved Bedømmelsen af et Mærkes Særpræg skal Hensyn tages til alle foreliggende Forhold, navnlig Varigheden af den Brug, der er gjort af Mærket.
- (3) Mærker, som strider mod Moralen eller den offentlige Orden, *især saadanne, som er egnede til at vildlede Offentligheden.* Der er Enighed om, at et Mærke ikke skal kunne anses stridende mod den offentlige Orden af den Grund alene, at det ikke stemmer med en eller anden Bestemmelse i Lovgivningen om Varemærker, medmindre selve denne Bestemmelse netop tager Sigte paa den offentlige Orden.

2. *Varemærker skal i de andre Unionslande ikke kunne afslaaes alene under Henvisning til, at de i Enkeltheder adskiller sig fra de i Hjemlandet beskyttede, naar disse Enkeltheder blot ikke forandrer Mærkernes distinktive Karakter og ej heller ændrer Mærkernes Identitet i Forhold til den i vedkommende Hjemland foretagne Registrering.*

C. Som Hjemland skal anses det Unionsland, hvor Anmelderen har en regulær Forretningsvirksomhed af industriel eller kommerciel Art, og, hvis han ikke har en saadan Virksomhed, det Unionsland, hvor han har sin Bopæl, og hvis han ikke har Bopæl i noget Unionsland, det Land, han tilhører som Statsborger, for saa vidt dette er et Unionsland.

D. *Naar et Varemærke er blevet forskriftsmæssig registreret i Hjemlandet og derefter i et eller flere andre Unionslande, skal ethvert af de paagældende Mærker fra Registreringsdagen at regne betragtes som uafhængigt af Mærket i Hjemlandet, for saa vidt vedkommende Mærke er i Overensstemmelse med den nationale Lovgivning i de paagældende fremmede Lande.*

E. I intet Tilfælde skal Fornyetelsen af et Mærkes Registrering i Hjemlandet medføre Forpligtelse til at forny Registreringen i de andre Unionslande, hvor Mærket maatte være blevet registreret.

F. Fortrinsretten bibeholdes for Mærker, som er anmeldt til Registrering inden den i Artikel 4 fastsatte Frist, selv om Registreringen i Hjemlandet først sker efter Udløbet af denne Frist.

Artikel 6 b.

1. *Unionslandene forpligter sig til, enten ex officio, hvis Landets Lovgivning tillader det, eller efter den interesserede Parts Begæring at afslaa eller ophæve Registreringen af ethvert Varemærke, som er en Gengivelse, Efterligning eller Oversættelse egnet til at fremkalde Forveksling af et Mærke, som de kompetente Myndigheder i Landet skønner er vitterlig kendt i dette Land som allerede tilhørende en Person, der er berettiget efter nærværende Konvention, og anvendt for Varer af samme eller lignende Art. Det samme skal ogsaa gælde,*